

«Ασύνταχτοι» στο... απόσπασμα!

Η αφ'... υψηλού αντιμετώπιση των κινημάτων («κινήματων» σε εισαγωγικά κατά την ίδια) που βαρύνονται(!) με τις ματαιώσεις πλειστηριασμών (αυτό κι αν είναι ειδικός έγκλημα!) και ο διάχυτος άκρατος πόθος να φιμωθεί η ανεξάρτητη φωνή του «ΑΣΥΝΤΑΧΤΟΥ ΤΥΠΟΥ» (ως «ενοχλητικής» συνδικαλιστικής παράταξης της ΕΣΗΕΜ-Θ και ως μαχητικής ιστοσελίδας -www.asyntaxtostypos.org - στον χώρο των εργαζομένων στα ΜΜΕ), φαίνεται να οδήγησε τη δημοσιογράφο και μέλος του προεδρείου του ΔΣ της ΕΣΗΕΜ-Θ Μαρούλα Πλήκα στην ολισθηρή απόφαση παραπομπής στο Πειθαρχικό Συμβούλιο της ΕΣΗΕΜ-Θ, ενός μέλους μας αλλά και... δυνητικά ολόκληρης της συνδικαλιστικής μας συλλογικότητας!!!

Σύμφωνα με το «σκεπτικό» της, ο παραπεμπόμενος συνάδελφός μας φέρεται -κατά την ίδια- να απευθύνθηκε απαξιωτικά εναντίον της στη διάρκεια ενημερωτικής παρέμβασης έξω από το κτίριο του Δημαρχείου Θεσσαλονίκης όπου διεξαγόταν ημερίδα της εφημερίδας «ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ» ενώ «ελλείπει διαχειριστών» του «ασύνταχτου» site, η Μ. Πλήκα δεν μπόρεσε να εντοπίσει λογοκριτές με... ονοματεπώνυμο προκειμένου να τους χρεώσει το μη κόψιμο(!) σχολίου αναγνώστη που η ίδια θεώρησε ότι τη «φωτογραφίζει» και έτσι απέδωσε... «συλλογική ευθύνη» σε όλους όσους έχουν κατεβεί ως υποψήφιοι με τη συνδικαλιστική παράταξη!

Η εμπάθεια και η προκατάληψη κατά συγκεκριμένων προσώπων αλλά και... γενικώς κατά των «ασύνταχτων» αλλά και των κινήματων(!), ξεχειλίζει στο κείμενό της προς το Πειθαρχικό και εμφορείται από σαφέστατη επιθετική διάθεση απέναντι σε όποιον διαταράσσει με την κριτική του τα έργα και τις ημέρες της γνωστής συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας και τις «θεάρεστες» πρωτοβουλίες των (και) εργοδοτών (της).

Η αλήθεια είναι ότι το έργο το έχουμε ξαναδεί. Από τη στιγμή της εμφάνισής του πριν 10 χρόνια, το ανεξάρτητο αμεσοδημοκρατικό συνδικαλιστικό σχήμα «ΑΣΥΝΤΑΧΤΟΣ ΤΥΠΟΣ» και μετέπειτα το διευρυμένο σχήμα «ΑΣΥΝΤΑΧΤΟ ΜΕΤΩΠΟ ΑΓΩΝΑ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΩΝ», δέχτηκε λυσσαλέα επίθεση από το συνδικαλιστικό κατεστημένο.

Ήταν «λογικό». Οι «ασύνταχτοι» τάραξαν τα λιμνάζοντα νερά ενός χώρου που δεν ήταν μαθημένος να συγκρούεται ολομέτωπα με ποικίλα συμφέροντα, αλλά ήταν μαθημένος να «διαβουλεύεται» με την όποια εξουσία ερήμην της βάσης των εργαζομένων, θεωρώντας προφανώς ότι η εκλογική τους επικράτηση και ο σχηματισμός προεδρείων τους έδινε το δικαίωμα να διαχειρίζονται εν λευκώ το ασφαλιστικό και εργασιακό παρόν και μέλλον όλων των συναδέλφων εξοβελίζοντας κάθε αντίθετη φωνή. Άλλωστε, το ίδιο το αμεσοδημοκρατικό μοντέλο λειτουργίας και η διακήρυξή μας περί εναλλαγής στις θέσεις ευθύνης, αποτέλεσε «απειλή» για ό,τι μέχρι εκείνη τη στιγμή θεωρούταν απαραβίαστο. Οι συλλογικές μας διαδικασίες κόντρα στους «ηγεμονισμούς», τις εξαρτήσεις και τις ατομικιστικές πρακτικές, δημιούργησαν το «άλλο» παράδειγμα και σαν τέτοιο αποτέλεσε το κόκκινο πανί για αρκετούς που είχαν συνηθίσει στη χρόνια άκρα του τάφου σιωπή.

Η συστηματική προσπάθεια δαιμονοποίησης, πέρασε μέσα από χαρακτηρισμούς και «κοσμητικά» επίθετα που μας αποδόθηκαν είτε στους διαδρόμους είτε δια του Τύπου! Κάποια στιγμή, πριν χρόνια, στη διάρκεια γενικής συνέλευσης στην ΕΣΗΕΜ-Θ, ο τότε προεδρεύων είχε εκστομίσει (με αφορμή διαμαρτυρίες μας για τη διαδικασία) την αμίμητη φράση: «*Σε λίγο θα χρειάζεται ένοπλος δύναμις δια να επιβάλλει την τάξη*»! Αλλά κανένας δεν διανοήθηκε να μας παραπέμψει στο... πειθαρχικό!

Δέκα χρόνια μετά, η συνδικαλιστική μας συλλογικότητα εκπροσωπείται με δύο εκλεγμένα (εναλλασσόμενα) μέλη μας στο ΔΣ της ΕΣΗΕΜ-Θ και αποτελεί τη δεύτερη δύναμη (σε ψήφους) ενώ έχουμε εκλέξει και ένα (εναλλασσόμενο) μέλος στο ΔΣ της ΠΟΕΣΥ (μέσα από το ΜΕΤΩΠΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΡΟΠΗ).

Το σχήμα μας συνεχίζει να είναι -με τον αιχμηρό του λόγο και τη δράση του- ενοχλητικό για τους κρατούντες, ειδικά σε μία περίοδο πλήρους διάλυσης των ασφαλιστικών και εργασιακών δικαιωμάτων των εργαζομένων στα ΜΜΕ και με τις ευθύνες να βαραίνουν και όσους και όσες από θέσεις διαχείρισης της όποιας εναπομείνασας συνδικαλιστικής εξουσίας, δεν μπόρεσαν ή δεν ήθελαν να αντιδράσουν αποτελεσματικά.

Όσοι φαντασιώνονται την «εξολόθρευση» των συνδικαλιστικών τους αντιπάλων και τη φίμωση της φωνής τους, ας πάρουν το μήνυμα ότι ο ερντογανισμός, ευτυχώς, δεν επιβλήθηκε ακόμη σε αυτή τη χώρα. Η συνδικαλιστική μας συλλογικότητα, σε συνεργασία με τους αγωνιστές συναδέλφους μας στην Αθήνα και σε όλη τη χώρα, μέσα κι έξω από τα θεσμικά συνδικαλιστικά μας όργανα, θα συνεχίσει να μάχεται για τα δίκια όλων των εργαζομένων στεκόμενη αλληλέγγυα σε κάθε ζωντανή κινηματική δύναμη που διεκδικεί έναν καλύτερο κόσμο.

Η απόπειρα φρονηματικής δίωξης του... συνόλου των «ασύνταχτων» συναδέλφων μας ή έστω και ενός μόνο μέλους μας, αποτελεί για μας αιτία πολέμου, ενός πολέμου που έτσι κι αλλιώς, συνεχίζεται... Μόνο που ο «εχθρός» δεν βρίσκεται ανάμεσά μας αλλά στους εκάστοτε διαχειριστές της εξουσίας και των ζωνών μας. Αλλά, κάποιιοι αυτό το ξεχνούν...

Καλούμε τα μέλη του Πειθαρχικού Συμβουλίου (και μάλιστα μιας συνδικαλιστικής Ένωσης στον χώρο του Τύπου) να σταθούν στο ύψος των περιστάσεων και να μη «νομιμοποιήσουν» τη στοχοποίηση της ελεύθερης συνδικαλιστικής δράσης και κριτικής, με μια απόφαση που προφανώς δεν θα παραμείνει στο περιθώριο της ιστορίας αλλά θα καταγραφεί ως ένα από τα μελανότερα σημάδια στην ιστορία του συνδικαλισμού και των ελευθεριών αυτού του τόπου.

«ΑΣΥΝΤΑΧΤΟ» ΜΕΤΩΠΟ ΑΓΩΝΑ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΩΝ

asyntaxtostypos.org